

УДК 331.45.

Шмирко В.І.¹, Авраменко К.О.²

¹ канд. техн. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. М-719м НУ «Запорізька політехніка»

ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЦЕСНОГО ПІДХОДУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ПРАЦІ

Для забезпечення безпечних умов праці, промислової безпеки, а також мінімізації економічних витрат виникає необхідність розробки та запровадження ефективно діючих систем управління промисловою безпекою та охороною праці (СУОП). В якості такої системи може бути запропоновано застосування процесного підходу. Полягає він в представленні набору відокремлених, незначних, коротких процесів, що пов'язані між собою. Для того щоб управляти підприємством, необхідно управляти процесами. Процесний підхід став одним з ключових елементів поліпшення якості безпеки.

Ефективне управління факторами, від яких залежить збереження безпечних умов праці, можливо тільки при здійсненні контролю за кожним з його елементів:

- для безпечної роботи персоналу необхідно забезпечити високий рівень проектних та експертних робіт, а для підвищення безпеки робітників - надати їм сучасне матеріально-технічне обладнання, оснащене ефективними захисними механізмами;
- необхідно проводити планові навчання персоналу по визначенню і запобіганню аваріям, які можуть приводити до значно-го травматизм і, навіть смерті під час аварії та евакуації;

– перед початком роботи, кожен працівник повинен бути ознайомлений з правилами безпеки для придбання навичок швидкого реагування та вживання адекватних дій;

– при роботі на верстатах необхідним є використання сучасних методів контролю з застосування вимірювального обладнання;

– для уникнення серйозних аварій на підприємстві, СУОП повинна створити відділ, який буде своєчасно виявляти порушення вимог промислової безпеки та охорони праці, вимагати їх негайного усунення або виправлення.

Процесний підхід дозволяє організації забезпечити розробку ефективної СУОП за рахунок створення процесів по ключовим компонентам системи охорони праці. Розглянемо переваги та недоліки даного методу [1]. Переваги процесного методу:

– високий рівень якості управління підприємством, оскільки є відповідальний за результати кожного кроку процесу;

-мінімізація функцій, що контролюються та узгоджуються;

-зниження ризику при управлінні цілісним процесом, що проходить крізь безліч відділів;

-відхід від часткової відповідальності під час призначення керівників, відповідальних за окремий технологічний процес;

-управління процесами дозволяє створити кращі підстави для контролю ресурсів і скорочення часу виконання робіт;

-істотне скорочення витрат на управління, що досягається за рахунок виключення дублювання функцій й зайвих ланок управління;

-впровадження горизонтальних структур управління з незначною ієрархією.

Недоліки процесного методу:

-високий рівень фінансування при переході на процесний підхід до управління;

-труднощі, пов'язані зі сприйняттям працівниками нового підходу до управління;

-складність реалізації процесного підходу, яка полягає в тому, що з'являється необхідність документального оформлення кожного процесу;

-недостатність відображення процесним підходом взаємозв'язку між елементами управління;

-обов'язки та критерії успішності управління мають сенс лише в конкретному процесі виробництва;

-зниження можливості професійного зростання та звуження компетенції робітників.

Для того щоб запобігти травмуванню та нещасним випадкам на виробництві необхідно впровадити процесний підхід [2]. Саме цей підхід дозволяє організувати ефективну СУОП за рахунок створення послідовних процесів по ключовим компонентам системи охорони праці, а також об'єднати ці процеси в одну цілу та злагоджену систему, що є перспективним і актуальним методом для поліпшення якості промислової безпеки та охорони праці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гвоздь, М.Я. Проблеми та переваги використання процесного підходу до управління машинобудівними підприємствами / М.Я. Гвоздь, В.І. Мицько // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Логістика. - 2014. - № 811. - С. 56-62. - Режим доступу: [http: //nbuv. gov. ua](http://nbuv.gov.ua)
2. Пістун, І.П. Охорона праці в галузі машинобудування: Навч. посіб. / І.П. Пістун, Р.Є. Стець, І.О. Трунова. – Суми: Університетська книга, 2011. – 557 с.